

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mielieji,

„O Globėjas – Šventoji Dvasia, kurį mano vardu Tėvas atsiųs, – jis išmokys jus visko ir viską primins, ką esu jums pasakęs“ (Jn 14, 26). Tokį mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus pažadą girdime šių metų Sekminių Evangelijoje. Jėzus ne tik pažada: Jis ir vykdo savuosius pažadus, savo mokiniams nuo Tėvo siųsdamas Šventąją Dvasią. Dievo Dvasia neturi savo kūno. Šventosios Dvasios Kūnas pasaulyje yra Jėzaus Kristaus mokinių protai ir širdys, sujungti į vieną meilės ir tarnystės bendruomenę – mistinį Kristaus Kūną (plg. 1 Kor 12, 27), kurį vadiname Bažnyčia.

Jėzaus Kristaus Bažnyčia nėra ir niekada nebuvo plytos, rąstai ar bokštai. Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra Šventosios Dvasios pripildyti Jėzaus Kristaus mokinių protai ir širdys. Todėl taip svarbu, kad būtume ne mūrinė ar medinė bažnyčia, bet būtume gyvoji Bažnyčia, pastatyta iš rinktinių akmenų: sąmoningų ir Dvasios dovanomis besidalinančių Bažnyčios narių.

Visą mano buvimo Krekenavoje laiką, kiek pajėgiau ir supratau, stengiausi, kad būtume tokia gyvoji Bažnyčia. Yra svarbu, kad ir pastatas, kuriame renkamės, atspindėtų mūsų krikščioniškąjį orumą ir kilnumą, tačiau, jeigu visas dėmesys – tik pastatui, o ne žmonėms, kurie į jį užėina, – kas tuomet nutinka su pastatais? Ar jie netampa gražiai išpuoselėtais ir prižiūrinėjais muziejais ir mauzoliejais?

Po žiemos mūsų bazilikos sienose susikaupė nemažai šalčio ir drėgmės. Saulėtomis pavasario dienomis, kada tik galime, laikome visas bazilikos duris ir net kai kuriuos langus atvirus. Norime, kad susidaręs skersvėjis iš bazilikos vidaus padėtų išeiti susikaupusiam šalčiui ir drėgmei, kad pavasario ir kūrinių šiluma apsigyventų mūsų bažnyčių viduje.

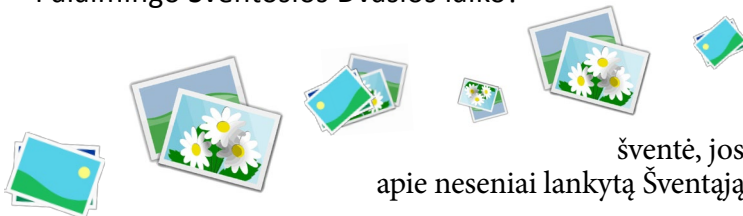
O kokio skersvėjo reikia, kad šaltis ir drėgmė išeitų iš mūsų širdžių, iš mūsų protų, iš mūsų šeimų gyvenimo? Vėjas, vienintelis vėjas, kuris tai gali padaryti, yra Šventosios Dvasios. Dvasios, kuri guodžia, gaivina, parodo tiesą apie tai, kas iš tiesų mumyse ir aplink mus yra vertinga ir verta mūsų gyvenimo laiko, jėgų ir dėmesio. Šv. popiežius Jonas XXIII, skelbdamas Vatikano II Susirinkimo pradžia, kvietė atverti mūsų bažnyčių duris ir langus, kad Šventosios Dvasios vėjas atgaivintų tai, kas mumyse, mūsų tikėjimo papročiuose ir tradicijose pasidengė pelėsiu ir mirties kvapu. Nuo to laiko praėjo daugiau kaip 50 metų, tačiau visi popiežiai nuolat kartoja, kad to pelėsio kvapo vis dar yra mūsų bažnyčiose, mūsų parapijose, mūsų bendruomenėse.

Gegužės mėnuo tradiciškai skirtas litanijos malda ir kitomis giesmėmis pagerbti Švč. Dievo Motiną Mariją, tačiau daugelyje vietų tai yra tapęs tik istorinis prisiminimas „kažkokių mojavų“, kurios turėtų būti vertinamos ir lankomos šiandienio žmogaus, tačiau vėlgi į tą patį šiandienį žmogų taip nebeprabyla, kaip į tuos, kuriems jau per septyniasdešimt. Tarpukario Lietuvoje gegužinės pamaldos pirmiausia buvo šeimos, bendruomenės malda, į kaimo erdviausių gryčių susirinkdavo visi: seni ir jauni. Seni – kalbėti poterių, o vėliau aptarti nūdienos reikalų, o jauni su nekantrumu laukdavo kada pasimeldę nors trumpam atleisti nuo lauko ir kiemo darbų galėtų pasidžiaugti armonikos ar smuiko garsais, pasisukti linksmame ratelyje ar sudainuoti skambią dainą. Kas šiandien yra mūsų bendruomenę malda, darbu ir džiaugsmui sutelkiantys dalykai?

Sekminių iškilme pasibaigęs velykinis laikas – tai ne pabaiga tikėjimo Prisikėlusiuoju Jėzumi Kristumi ir gyvenimo su Juo mokinytės gyvenimą. Taip vadinamas po Sekminių besitęsiantis eilinis laikas kiekvienam krikščioniui iš tiesų nėra eilinis, nes tai – Šventosios Dvasios pripildytas ir vedamas laikas. Jėzus savo pažadą mums išpildė, belieka tik tuo pažadu pasinaudoti, priklausant bažnyčios bendruomenei atverti savo protus, širdis, šeimas, gyvenimus, darbus Šventosios Dvasios dovanų jėgai ir vedimui.

O Stebuklingoji Krekenavos Dievo Motina – Malonių Versme, Dvasios Inde, melski už mus!
Palaimingo Šventosios Dvasios laiko!

kun. Gediminas Janušas

Gegužės 18 d. vysk Šventojo Rašto studijų užbaigimo šventė, jos metu dalyviams bus teikiami diplomai, klebonas pasakos apie neseniai lankytą Šventąją Žemę, rodys nuotraukas. Kviečiami visi, ne tik studnetai!

BALANDŽIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Rita Juozėnaitė

Krekenavos Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų parapija yra Stebuklingosios Dievo Motinos – Malonių Versmės, šv. Antano Paduviečio užtarimo lydimą; per Krikštą Šventosios Dvasios pripildyta; Dievo žodžiu, Eucharistija, sakramentais ir malda maitinama; tai prisikėlusio Jėzaus Kristaus mokinių bendruomenė, liudijanti Dievo gailėstingumą artimo meilės tarnystėje, atvira pilgrimagei, skelbianti Jo Evangeliją ir kviečianti gyventi Dievo karalystės viltimi.

Ar žinote, kokie tai žodžiai? Tai prieš metus, balandžio mėnesį, suformuluota mūsų parapijos misija. Kaip mums sekasi ja gyventi?

Balandžio 1 ir 22 dienomis, du penktadienius, vaikai ir jaunimas susitiko ne tik šv. Mišioms ir įprastam pabuvimui parapijos namuose, bet ir ruošėsi Pasaulio jaunimo dienoms, vyksiančioms liepos mėnesį Krokuvoje. Kasdien vis arčiau savo svajonės!

Balandžio 2 dieną, šeštadienį, bazilikoje buvo aukojamos šv. Mišios už parapijos žemdirbius, jų šeimas, darbuotojus ir verslo partnerius. Po pamaldų parapijos namuose vyko graži šventė, joje sveikinimo žodį tarė Panevėžio rajono meras Povilas Žaguinis, kiti svečiai. Šventės metu surinktos aukos skirtos „Vilties“ salės grindų įrengimui.

Balandžio 3 dieną, Atvelykio sekmadienį, kaip įprasta, dalyvavo šv. Mišiose. Po jų visi besijaučiantys vaikais pamaldų dalyviai smagiai bėginėjo aplink baziliką ir parapijos namus, atlikdami įvairias šventiškas užduotis ir tuo pelnydami dosnios „Velykų bobutės“ palankumą. Kiti tuo tarpu susirinko parapijos namuose, kur ne taip sėkmingai sekėsi pažiūrėti filmą „Pirmasis Dievo Gailėstingumo paveikslas“: technika nepakluso, ir seansą teko

atidėti iki balandžio 10 dienos. Bet gerų dalykų juk verta palaukti!

Balandžio 6 dieną, trečiadienį, į savaitės kelionę po Šventąją Žemę išlydėjome kleboną kun. Gediminą.

Balandžio 8 dieną, penktadienį, esant tokioms aplinkybėms, vaikai ir jaunimas įprastą susitikimą perkėlė į Panevėžį. Čia jie dalyvavo šv. Mišiose Švč. M. Marijos Nekaltojo prasidėjimo (marijonų) koplyčioje, kartu su Panevėžio jaunimu turėjo Šventojo Rašto studijų užsiėmimą, stiprino draugystę prie vakarienės stalo.

Balandžio 9 dieną, šeštadienį, nors oras nežadėjo nieko gero, bazilikos aikštėje ir parapijos namuose zujo gausus vaikų būrys. Užkrečiantį džiaugsmą dovanojo Viešpaties ir Mergelės Marijos iš Mataros tarnaičių kongregacijos sesutės vienuolės ryškiais abitais, nusprendu-

sios dieną su vaikais praleisti būtent Krekenavoje.

Balandžio 15 dieną, penktadienį, kartu su pilgrimais ir Marijos radijo klausytojais šventėme kasmėnesinius Švč. M. Marijos atlaidus. Šv. Mišios, aukojamos mūsų brangaus vyskupo Jono, bendrystė prie agapės stalo, nuostabus oras... Ko daugiau bereikia?

Balandžio 17 dieną, sekmadienį, po šv. Mišių, kuriose meldėmės už dvasininkiją ir pašaukimus į dvasinį luomą, parapijos namuose susitiko parapijos pastoracinė ir ekonominė tarybos bei keletas kitų pamaldų dalyvių. Susitikime buvo peržiūrėta dalis Horsto Šulco paskaitos apie patarnavimą, klebono atsivežta iš vienos lyderystės konferencijos, aptartas Sekminių ir šv. Antano Paduviečio atlaidų organizavimas, bazilikos remonto bei kiti klausimai. Taip pat nuo šios dienos pasikeitė pamaldų tvarka: nuo pirmadienio iki ketvirtadienio imtinai šv. Mišios neaukojamos, išskyrus bažnytinių iškilmių ar laidotuvių atvejus.

Balandžio 20 dieną, trečiadienį, bazilikos aplinką gražino M. Antanaičio gimnazijos moksleiviai. Džiaugiamės ir dėkojame 11b klasei, kad dar labiau širdį traukia vakarais čia pasivaikštinėti!

Balandžio 23 dieną, šeštadienį, šv. Mišiose, kurias aukėjo kun. Dainius Matiukas, meldėme šv. Jurgio, antrojo Lietuvos globėjo, užtarimo. Taip pat maldoje prisiminėme prieš keturis mėnesius pas Viešpatį iškeliavusį kan. Petrą Budriūną.

Balandžio 24 dieną, sekmadienį, Pasaulinėje Gyvybės dienoje, meldėmės už tai, kad būtų saugoma ir vertinama gyvybė nuo pat jos prasidėjimo momento iki natūralios mirties. Ta proga po šv. Mišių parapijos namuose religinio ugdymo vadovė Svajonė dalijosi savo studijoms paruošta medžiaga apie eutanaziją. Įtaigi, net šokiruojanti paskaita ir klebono po jos išsakytos keletas minčių leido klausytojams suprasti, kaip arti kiekvieno iš mūsų yra ši tema.

Balandžio 26 dieną, antradienį, bazilikoje sulaukėme nedidukės pilgrimų grupės iš Molėtų. 15 val. jie kalbėjo Gailėstingumo vainikėlių, po jo grupės vadovas kun. Kęstutis aukėjo šv. Mišias. Jose dalyvavo ir kukli mūsų parapijos „delegacija“.

Klebonas, pasitaręs su parapijos tarybomis, pakoregavo Mišių laiką bazilikoje. Todėl, laisvą laiką skirdamas pagalbėti Panevėžio miesto parapijų sakramentinėje tarnystėje, padeda šioms tinkamai ir dėmesingai rūpintis parapijiečiais. Parapijos darbuotojų kalendoriuose atsirado žodis „laisvadienis“ (jei kiltų klausimas, kalbame apie pirmadienį), kas reiškia, kad tinkamai pailsėję jie gali būti dėmesingesni parapijiečiams ir pilgrimams bei geriau atlikti savo kasdienes pareigas. Parapijos tarybos kalbasi ir sprendžia, kaip artimiausiose šventėse ir kasdienybėje bendruomenėje priimti žmogų taip, kad jis galėtų jaustis svarbus ir mylimas. Jaunimas džiaugiasi, kad žmonių, kurie turi galimybę ir dalijasi savo pajamomis dėka, jie galės vykti į Pasaulio jaunimo dienas. Panašu, kad parapijos misija „nugulė“ ne tik popieriuje, bet ir mūsų širdyse. Aleliuja!

Ištrauka iš *Michael White ir Tom Corcoran* knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraštėlio numeriuose (nuo 2014 m. gegužės mėn. Nr. 29)

MAŽOS GRUPELĖS

Tai gali pasirodyti kaip nauja idėja, kuri kilo po Vatikano II susirinkimo, tačiau mažos grupelės yra tokios pat senos kaip Naujojo Testamento bendruomenės. Tai gali skambėti kaip dar viena „protestantiška“ idėja, kurią mes vergiškai kopijuojame, bet iš tiesų ji yra visiškai katalikiška. Šv. Jonas Paulius II mokė:

Tam, kad visos parapijos būtų tikros krikščionių bendruomenės, vietinė bažnytinė valdžia privalo siekti kurti ir palaikyti mažas taip vadinamas gyvasias bendruomenes, kuriose tikintieji gali dalintis Dievo žodžiu ir gyventi juo, tarnaudami ir mylėdami vienas kitą. Šios bendruomenės yra tikros bažnytinės komunijos išraiška ir Evangelijos skelbimo centrai bendrystėje su savo ganytojais. (Cristifideles Laici).

Čia ir vėl viskas prasidėjo nuo jaunimo. Mes pradėjome naudoti mažas grupes, kad pakeistume neveikiančią vidurinės mokyklos religinio ugdymo programą. Iš karto sulaukėme pasisekimo, nes pradėjo kvėpuoti tai, kas anksčiau atrodė labai apmiręs reikalas. Kitas žingsnis buvo suaugusieji, kuriuos pajudino kukliu būdu. 2005 metų pavasarį suformavome dvi grupes iš žmonių, kurie sutiko mokytis kartu su mumis vieną ar kelis sezonus. Pasirodo, mes turėjome daug ko išmokti. Viena grupė išsivaikščiojo net nepabaigusi pirmos programos. Ir mo-

teris, kuri buvo mūsų savanorių vadovė, išėjo (išėjo ir iš parapijos; ir šiandien nežinome, kodėl). Neatrodė, kad mums sekėsi. Tačiau nenustojome bandę ir mokėsi, ir po metų mes tiesiog tiesiai šviesiai pakvietėme visą parapiją pabandyti mažų grupelių patirtį gavėnios metu. Šiam eksperimentui pasinaudojome Rick Warren „Keturiasdešimt tikslo dienų“ projektu.

Tai buvo padrašinanti patirtis, nes atsirado daug žmonių, kurie pabandė, tačiau sėkmė buvo trumpalaikė. Mūsų pilna grupelių programa atsirado dar po dvejų metų su daug mažesniu dalyvių skaičiumi. Pradžioje buvome labai naivūs manydami, kad mažų grupelių programos priežiūra nepareikalaus daug jėgų. Kas gi čia tokio: surinkti keletą suaugusiųjų į grupę ir pakviesti juos kalbėtis apie tikėjimą? Kaip jau minėjome, Bažnyčia nėra lengvas dalykas, ir šis pratimas pasirodė esąs mūsų didžiausias iššūkis.

Tiesą pasakius, pamatėme, kad katalikiškoje aplinkoje mažos grupelės yra nelabai priimtinas reikalas. Rasti papildomo laiko bažnyčiai šalia sekmadienio Mišių daugeliui atrodo per daug kainuojantis įsipareigojimas. Tačiau yra ir kitokių žmonių: tai tie, kurie džiugiai priima į savo namus, kalbasi apie savo problemas, netgi prisipažįsta, kad jų turi. Bet tai nėra tai, ką žmonės paprastai nori daryti. Ir tai tikrai nėra tai, ką katalikai buvo mokomi daryti.

Administraciniu požiūriu, tai daug darbo reikalaujanti

PALAIMINTI GAILESTINGIEJI, NES JIE SUSILAUKS GAILESTINGUMO...

Manau, jau visi girdėjote, kad Krekenavos parapijos vaikai ir jaunimas turi svajonę – vykti į Pasaulio Jaunimo Dienas Krokuvoje ir susitikti su popiežiumi Pranciškumi. Dėl šios priežasties jau kelis mėnesius bazilikos gale Jūs matote specialiai tam įrengtą stendą. Ten visuomet galite savo auka prisidėti prie šios svajonės išpildymo. Šiuo metu Jūs jau esate paaukoję 959 Eur. Dėkojame visiems geradariams ir nepamirštame Jūsų savo maldose. Tačiau šiam įkvėpiančiam tikslui dar trūksta 576 Eur. Šiuo metu į Pasaulio Jaunimo Dienas planuoja vykti 10 asmenų iš mūsų parapijos, didžioji dalis jų ir patys prisideda prie šios kelionės išlaidų, nes visas vieno dalyvio įnašas siekia 265 Eur. Kviečiu visus prisidėti prie šio stebuklo išpildymo, kad Pasaulio Jaunimo Dienose galėtų dalyvauti ir mūsų parapijos vaikai bei jaunimas, kuriuos matome patarnaujančius šv. Mišiose, globojančius vaikus, padedančius organizuoti įvairius renginius ar dalyvaujančius talkose. Liudykime savo darbais, kad gailestingieji yra palaiminti, nes jie susilauks gailestingumo.

Savo auką galite pervesti ir į Krekenavos parapijos banko sąskaitą.
Pavadinimas: Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapija;
Kodas: 191260418;
Sąskaitos Nr.: LT74 5011 0000 1400 2556;
Mokėjimo paskirtis: aukos jaunimui.

Su dėkingumu,
 parapijos vaikų ir jaunimo
 veiklos koordinatorius
 Kęstutis Lapiniauskas

programa, nesvarbu, kokio dydžio ji bebūtų. Grupės nuolat juda: susijungia, auga, pasidalija, išsivaikšto. Jose nuolat susiduriama su logistinėmis problemomis ir asmenybių konfliktais. Jos taip pat yra emociškai keblios.

Tačiau nepaisant gilių nusivylimų ir šiek tiek sėkmės, mes nenustojome dirbė ta linkme. Kalbame apie grupes ir propaguojame jas visą laiką. Ir kartą metuose, dažniausiai sausio mėnesį, turime visuotinius mažų grupelių, jų vadovų ir narių pietus.

Šiandien mes turime grupes vyrams ir moterims, senjorams ir jauniems suaugusiems, turime šeimų grupes, viengungių grupes, turime mamų grupes bei grupes, kurios renkasi pagal vietas, dienas ar laiko patogumą. Taip pat mūsų jaunuoliai renkasi mažose grupelėse: moksleivių grupės, pradinukų grupės. Šios grupės pasirodė labai sėkmingos palydint jaunus žmones į naują mokinystės lygmenį. Ir šiuo metu jos yra mūsų jaunimo programų šerdis.

Praėjusiais metais šią programą ėmėme taikyti ir vaikams, kurie ruošiasi priimti Susitaikinimo ir Eucharistijos sakramentus. Vaikai ir jų tėveliai tai sutiko su dideliu entuziazmu, nes jiems labiau patinka būti mažose grupelėse, negu didelėje grupėje, kuri primena mokyklos klasę.

Grupinis gyvenimas nėra viskas, ko mes norime, bet tikrai trokštame, kad tai būtų viena svarbiausių mūsų kultūros dalių. Džiaugiamės, kad taip yra, nes parapijos bendrystės ir mokinystės patirtis, kuri įgyjama grupelėse, yra nepamatuojamos vertės.

KO MES IŠMOKOME APIE MAŽAS GRUPELES

1. Mažos grupelės yra mažos

S. C. Lewis savo knygoje „Ketrios meilės“ teigia, kad geriausia vieta stiprinti draugystę yra mažas draugų ratas. Lygiai taip pat tikėjimu paremti santykiai turi būti stiprinami ir palaikomi grupėje, kuri yra maža. Geriausia, kai grupę sudaro nuo 6 iki 10 žmonių. Kai yra daugiau žmonių, nariai pasimeta minioje ir nustoja kalbėti. O tada jie nustoja ateiti. Kai grupelė tampa per maža, susiduriame su kita problema: du žmonės yra pora, ne grupelė, o trys arba keturi žmonės gali jausti per didelį spaudimą kalbėti.

Kadangi mažas grupes sudaro žmonės, kurių gyvenimo situacijos nuolat kinta, tai ir grupelių kompozicija nuolat kinta ir sveikoje grupių kultūroje. Grupės išsiplečia ir susitraukia, ir vadovams bus svarbu suvaldyti šį procesą padalijant

grupes, kurios tapo per didelės, ar sujungiant grupes, kurios tapo per mažos. Grupės visada priešinsis tokiems įsikišimams, tačiau čia ir yra vadovų užduotis tuo rūpintis.

2. Mažos grupelės integruojasi į parapijos gyvenimą

Tai yra nepaprastai svarbu. Mažų grupių tikslas nėra tapti atskiriomis bendruomenėmis, savarankiškų pastangų užtėkiais, pseudobažnyčiomis, susibūrusiomis dėl vienodų tikslų, arba rateliais tuščiam plepėjimui ir parapijos paskalų pasidalijimui. Tai yra pavojai, kurių privalu dėmesingai vengti, nes jie pakenks parapijos bendrystei. Grupės atsiranda iš parapijos bei visuotinės Bažnyčios bendruomenės ir turi pasilikti *bendrystėje* su savo ganytojais, taip kaip mokė šv. Jonas Paulius II. Tai reiškia, kad jos juda ir auga ta pačia kryptimi kaip ir visa bendruomenė, ir *grupelės* nariai yra prisidedantys *bažnyčios* nariai. Štai kodėl mes nuolat prašome grupes priimti atskiras parapijos gyvenimo iniciatyvas ir projektus. Grupės, kurios dalyvauja tam tikroje tarnystėje ar misijoje, yra daug rimčiau susietos viena su kita ir su parapijos gyvenimu. Mažos grupelės yra nepamainomos padedant parapijiečiams pažinti parapijos gyvenimą ir nustoti būti spoksančių vartotojų vaidmenyje.

Kad taip atsitiktų, pagrindinis veiksnys yra mažos grupelės vadovas. Vis labiau ir labiau mes suprantame, kokie svarbūs yra mūsų vadovai grupelių sėkmei ir jų sąryšiui su parapija. Todėl yra taip svarbu vienyti, paremti, mokyti ir įgalinti mūsų grupelių vadovus būti tinkamais lyderiais ir ganytojais.

3. Mažos grupelės yra mūsų sielovadinio rūpestio išpildymo pamatas

Mažos grupelės yra vieta, kur didelė bažnyčia gali tapti maža ir asmeniška, kur jaučiamės, kad mus pažįsta, myli ir iš tiesų mumis rūpinasi. Iš esmės norime pasakyti, kad mažų grupelių pagalba galime išpildyti sielovadinį rūpestį. Būdami mažose grupelėse žmonės gali gauti sielovadinę pagalbą, kurios jiems reikia, ir daug geriau negu kad mūsų personalas galėtų jiems tai suteikti. Deja, kartas nuo karto pasitaiko, kad kas nors atkreipia mūsų dėmesį į savo nusivylimą, kaip *mažai* pagalbos jie gauna mūsų parapijoje. Ir greitai paaiškėja, kad jie nepriklauso jokiai grupei.

Tokio dydžio parapijoje kaip mūsų, nesvarbu, kiek personalas besistengtų investuoti į sielovadinę pagalbą, daugumos žmonių ji nepasieks. Tai neišvengiama parapijoje, tačiau įmanoma išvengti, kad taip nenutiktų mažoje

2016 m. balandžio mėn. parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, €	Upytės, €
Sekmadienio rinkliava (04-03)	328,-	136,-
Sekmadienio rinkliava (04-10)	169,-	96,-
Atlaidų rinkliava (04-15)	195,-	-
Sekmadienio rinkliava (04-17)	203,-	72,-
Sekmadienio rinkliava (04-24) (Ukrainai)	210,-	80,-

grupėje. Mes netgi išdrįsime pasakyti, kad negrįžtamai praėjo tos dienos, kada kunigas ir personalas buvo vieninteliai atsakingi ir galintys teikti sielovadinę pagalbą. Todėl tie, kurie vis dar to tikisi, turėtų liautis tą darę. Kitu atveju jie pasmerkia save neišvengiamai frustracijai ir nepasisekimui, nes tokios vizijos neįmanoma palai-kyti turint omeny dabartinę pasaulimų į kunigystę ir vienuolystę situaciją. Be to, jeigu iš tiesų norime būti tokia Bažnyčia, kokia Kritus pašaukė mus būti, mes visi turime rūpintis vieni kitais. Šventasis Raštas įsako mums tai daryti.

Tomas: Tikriausiai pagrindinė priežastis, kodėl žmonės nesirūpina vieni kitais, yra ta, kad nėra sistemos, kaip jiems tą daryti. Tačiau rūpinimasis gali lengvai vykti mažose grupėse. Pateiksiu vieno grupės vadovo pavyzdį, kuriuo jis neseniai pasidalino su mumis:

Į mūsų grupelę atėjo moteris, kuri ilgą laiką nešiojosi labai sunkią naštą. Jos vyras išgyveno fizinius, emocinius, protinius ir kitokius sunkumus. Bet jis reikalavo iš jos, kad niekas apie tai nesužinotų, tad ji niekur negalėjo kreiptis pagalbos. Kai ji įsijungė į mūsų grupelę, aš labai greitai supratau, kad ji turi didelį sunkumą. Savo komentaruose ji elgdavosi kaip žmogus, kuris įmerkia vieną pirštą į vandenį, bet niekaip nesiryžta į jį panerti. Po keleto mėnesių ji pagaliau atsivėrė mūsų grupei, kas buvo labai didelis žingsnis. Kai kurios moterys davė jai labai aiškių praktinių patarimų, kaip ji galėtų siekti sveikimo ir išgydymo savo santuokoje. Nedaug kas dar pasikeitė, tačiau ji ateina į grupę žinodama, kad ją čia priima, nori padėti, ją myli ir už ją meldžiasi, ir ji išeina iš grupės su viltimi ir palengvėjimu.

Parapijiečiai tikrai gali pasiūlyti sielovadinę pagalbą vieni kitiems ir jie tą padarys, jeigu yra mažose grupėse. Rūpinimasis nariais, kurie serga, pastebėjimas tų, kurie turi problemų šeimose, ištiesimas pagalbos rankos tiems, kuriems reikia pereiti sunkią savaitę, pagalba su maistu ar nuvežimu, vaikų priežiūra ar šuns pavedžiojimas, ypač kai reikia rūpintis artimo žmogaus mirtimi, – tai yra tie maži dalykai, kurie gali būti labai vertingi dideli dalykai visos parapijos bendruomenės gyvenime. Ir kai kartas nuo karto ištinka tragedija, tu jau turi komandą, pasiruošusią padėti.

Žinome apie grupę, kuri sužinojo, jog vienas narys turi nebeoperuojamą vėžį, ir nusprendė padėti jo žmonai rūpintis juo. Diena po dienos jie buvo ten toje šeimoje, juokėsi ir verkė kartu su jais, nenustodami jų mylėti. Kokią didesnę sielovadinę pagalbą galėtų parapija pasiūlyti tai šeimai?

Kun. Michael: Vadovavau širdį draskančiose mažos mergaitės laidotuvėse. Nepaisant liūdesio, tai buvo nepaprastai gražios pamaldos. Daugiausia dėl tos mažos grupelės, kuriai priklausė mergaitės mama. Grupelės moterys susitelkė ir viskuo rūpinosi: sveikinosi su svečiais, dalino programėles, rūpinosi, kad viskas kuo puikiau praeitų. Viena iš jų pasakė atsisveikinimo kalbą, kuri tikrai buvo nuostabi.

Po visko jos nuėjo į šeimos namus ir pasiliko su jais visą dieną, taip pat ir kitomis dienomis, kai buvo labai sunku. Šeima buvo visiškai apsupta grupelės meilės ir paramos, ir ji buvo tokia nuoširdi ir gili, kokios mūsų parapijos personalas niekada nebūtų galėjęs suteikti. Man tai buvo vienas iš paveikiausių pavyzdžių parapijos, kokia ji iš tiesų turėtų būti.

..... Tęsinys kitame numeryje

ŠVENTOJO TĖVO INTENCIJOS

Gegužės mėnesiui:

- Kad visose pasaulio šalyse būtų gerbiamos moterys ir vertinamas jų svarbus indėlis visuomenės gyvenime. (B)
- Kad šeimose, bendruomenėse bei grupėse plistų Šventojo Rožinio maldos už evangelizaciją ir taiką praktika. (E)

Birželio mėnesiui:

- Kad senyvo amžiaus, atsidūrę visuomenės užribyje ir vieniši žmonės turėtų, taip pat ir dideliuose miestuose, progų bendrauti ir sulauktų solidarumo. (B)
- Kad seminarijų auklėtiniai, novicijai ir novicijos sutiktų Evangelijos džiaugsmu gyvenančių ugdytojų, kurie išmintingai juos ruošų jų misijai. (E)

KVIEČIAME GAILESTINGUMO METŲ PILIGRIMYSTEI!

Ypatingasis Gailestingumo jubiliejus suteikia progą pelnyti visuotinius atlaidus aplankant Gailestingumo metų šventoves Lietuvoje. Viena tokių šventovių yra ir Krekenavos bazilika. Piligrimo pasą galite gauti sekmadieniais bazilikos gale, nuo antradienio iki šeštadienio – raštinėje darbo valandomis. Antspaudą ir piligrimystės intencijų knygą rasite bazilikos gale.

Bazilika atidaryta nuo antradienio iki sekmadienio nuo 9 iki 18 val. (vasaros laiku – nuo 9 iki 20 val.).

ŠV. ANTANO PADUVIEČIO ATLAIDAI

Birželio 12 d. Krekenavos parapijoje bus švenčiami parapijos globėjo šv. Antano Paduviečio atlaidai. Šv. Mišios – 12 val., jų metu bus šventinama šv. Antano duonutė. Po jų – poeto, publicisto, vaikų rašytojo Vytauto V. Landsbergio meninė programa, mūsų vaisės bei smagi atlaidų loterija. Kviečiame!

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Penktadieniais 18 val. (su vaikais ir jaunimu)

Atleidų 15-omis mėn. dienomis 10 ir 12 val.

Laidotuvių atvejais (išskyrus pirmadienius) 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Birželio 5 d. 14 val. (X eilinis sekmadienis, Tėvo diena)

Krekenavos slaugos ligoninėje

Trečiadieniais sutartu laiku

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje
pirmąjį mėn. sekmadienį 9–12 val.
atleidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Ateikite, pagarbinsime Viešpatį!

Antrąjį mėn. šeštadienį 12 val. – sudėtinės
šv. Mišios už mirusiuosius (aukų dėžutė kairėje
pusėje prie Marijos statulos).

Birželio mėnuo skiriamas Švč. Jėzaus Širdies
garbinimui. Krekenavos bazilikoje birželinės
pamaldos vyks nuo penktadienio iki
sekmadienio pusvalandį prieš šv. Mišias.

Upytės parapijoje – kasdien 18 val.,
sekmadieniais – po šv. Mišių.

Krekenavos parapijos namuose veikia
Algimanto Lūžos fotografijų paroda. Kviečiame
apsilankyti sekmadieniais po šv. Mišių!

Kviečiame apsilankyti Krekenavos parapijos namuose
esančioje **bibliotekoje**. Darbo laikas: šeštadieniais ir
sekmadieniais 13–15 val. Dėl knygų pristatymo į namus
kreiptis į Marijos legiono narius ar susitarti raštiniėje.

Marijos legiono nariai renkasi šeštadieniais
po šv. Mišių parapijos namų bibliotekoje.

Dėkojame visiems, skyrusiems 2 % GPM
Krekenavos, Uputės ar Vadaktėlių parapijoms ir VŠĮ
Krekenavos piligrimų centrui.

2016 m. balandį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Birutė Liaudinskienė, 89 m.

Jonas Martuzevičius, 78 m.

Vadaktėlių parapijoje

Konstantinas Strelčiūnas, 78 m.

Stefanija Augustinavičienė, 80 m.

Prisiminkime
juos maldose.

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Raštinė

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.

tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

šask. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Raštinės darbo laikas

I Nedirba

II 9–15 val.

III 10–15 val.

IV 9–15 val.

V 9–15 val.

VI 9–15 val.

VII Nedirba

Parapijos referentė ir vargonininkė

Rita Juozėnaitė, tel. 8 656 39249

Krekenavos parapijos zakristijonas ir ūkvedys

Algirdas Pogužinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. 8 615 53708

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. 8 611 88035

Krekenavos parapijos vaikų ir jaunimo veiklos koordinadorius, Vadaktėlių parapijos zakristijonas

Kęstutis Lapiniauskas, tel. 8 622 10859

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. 8 605 81765

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Inga Margevičiūtė PAMI, tel. 8 683 95325

Upytės parapijos zakristijonas

Tomas Černauskas 8 656 62 142

Upytės parapijos vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje – Kęstutis Lapiniauskas

Nešti pas ligonius – Ramutė Valikonienė

Upytės bažnyčioje – Tadas Grybas

2016 m. balandį pakrikštytieji

Krekenavos parapijoje

Gabija Emilija Janulevičiūtė

Miglė Marija Šimoliūnaitė

Gabrielė Šimoliūnaitė

2016 m. balandį susituokusieji

Krekenavos parapijoje

Žygimantas Tveraga ir

Kristina Pusvaškytė

Sveikiname!

